

HODIM

Lili Novy

Hodim in gledam pomlad,
cvetlice, drevesa in ptice,
slišim šumenje in klice:
»Živeti — živeti — živeti
sred zmeraj kipečih naslad!«

Hodim, poslušam in zrem
to silno, brezskrbno veselje,
ki ve le za eno povelje:
»Živeti — živeti — živeti —
življenju hiteti v objem!«

Hodim v to živost in vem,
da ure se nič ne zaveda,
ki rekla bo hladna in bleda:
»Umreti — umreti — umreti
je temna zapoved stvarem.«

Hodim v pomladno bridkóst
in čutim ob vsaki minuti,
kar bujna priroda ne slutí:
»Umreti — umreti — umreti
veleva nam zadnja skrivnost.«

Hodim in dvigam glavó,
preganjam pretečo prikazen
in strah, ki je jalov in prazen.
Živeti — umreti — živeti —
saj konca nikoli ne bo.

Hodim in čutim jo, slast
cvetlice, drevesa in ptice,
slišim šumenje in klice:
»Živeti — živeti — živeti!
Življenju je dana oblast!«